

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **P.**, zastoupený Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem, advokátem se sídlem náměstí Svobody 50, Sušice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2024, č. j. OAM-979/ZA-ZA15-HA10-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2025, č. j. 4 Az 39/2024-74,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť považoval jeho výpověď za nevěrohodnou. O udělení mezinárodní ochrany žádal kvůli rodinným sporům o majetek v zemi původu a kvůli vyhrožování zabitím ze strany rodinných příslušníků. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojl žalobou, kterou městský soud zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se proti napadenému rozsudku bránil kasační stížností, která neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a se kterou spojil návrh na ustanovení zástupce.

[3] Nejvyšší správní soud jej proto nejprve přípisem ze dne 9. 12. 2025, který mu byl doručen dne 11. 12. 2025, vyzval k doložení majetkových poměrů ve lhůtě deseti dnů. Na ten stěžovatel nereagoval. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 8. 1. 2026, č. j. 1 Azs 201/2025 - 27, návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl (výrok I.); vyzval jej, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi, nebo prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání (výrok II.); a aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil svou kasační stížnost o důvody, pro něž napadá rozsudek městského soudu podle § 106 odst. 1 s. ř. s. (výrok III.). Současně

jej poučil o tom, že neodstraní-li vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě, soud ji odmítne podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[4] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.“

[5] Zásilka obsahující usnesení č. j. 1 Azs 201/2025 - 27 byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 13. 1. 2026 a s ohledem na to, že si ji stěžovatel nevyzvedl, bylo usnesení doručeno na základě fikce doručení dne 23. 1. 2026. Podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, totiž platí, že [n]evyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky [...].

[6] Stěžovatel následně vyhověl výzvě k prokázání zastoupení dle výroku II. usnesení, neboť dne 5. 2. 2026 Nejvyšší správní soud obdržel oznámení advokáta Mgr. et Mgr. Václava Klepše o převzetí zastoupení stěžovatele. V souladu s pravidly pro počítání lhůt podle § 40 s. ř. s. však v pondělí dne 23. 2. 2026 uplynula lhůta k doplnění kasační stížnosti. Stěžovatel, prostřednictvím svého zástupce, doplnil kasační stížnost až dne 25. 2. 2026, tedy po uplynutí lhůty.

[7] Je-li stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nastupuje po uplynutí stanovené lhůty koncentrace řízení. Z toho důvodu již soud nemůže přihlížet k důvodům uplatněným později pro jejich opožděnost (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06; nebo usnesení NSS ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 - 28; či nověji usnesení NSS ze dne 17. 12. 2021, č. j. 5 As 342/2021 - 23, bod 5). Nejvyšší správní soud tak nemohl přihlídnout k doplnění učiněnému po lhůtě.

[8] Soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2026

Ivo Pospíšil
předseda senátu

